ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 18
Архівний № 1028

Управління СБУ
по Сумській області

Фильтрационное

ДЕЛО

№ 8901

Вертей
Мотрена Бирсовна

Начато 2 августа 1945 г.
Окончено 27 июля 1955 г
На 6 листах

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 18
Архівний № 1028

До фонду Червоної Армії додатково здано 2.330 центнерів хліба

ЖИТОМИР, 13. (Кор. «Радянської України»). Колгоспники Коростенського району виконали своє зобов'язання, дане у зверненні до всіх працівників сільського господарства Радянського Союзу, здавши додатково до фонду Червоної Армії 2.330 центнерів хліба.

З величезним патріотичним піднесенням пройшла здача хліба в артілі ім. Комінтерна, де головою тов. Кришевич. Колгоспники протягом доби вивезли на зсипний пункт 160 центнерів зерна.

На загальних колгоспних зборах, що відбулися з цієї нагоди, член колгоспу тов. Тернов сказав:

— Ми докладемо всіх сил, щоб забезпечити доблесних захисників нашої батьківщини сільськогосподарськими продуктами. Хай наш скромний внесок до фонду перемоги посилить удари Червоної Армії по ворогу і наблизить годину розгрому гітлерівських орд.

Колгоспники артілі ім. Шевченка здали до фонду Червоної Армії 160 центнерів хліба.

Одним з перших виконав своє зобов'язання по здачі хліба до фонду перемоги колгосп ім. Третьої п'ятирічки. За два дні колгосп вивіз на приймальний пункт 100 центнерів зерна.

понад план

ЧЕРКАСИ. (Кор. «Радянської України»). Розгорнувши переджовтневе соціалістичне змагання, район успішно завершив сівбу озимини. Понад план посіяно 1.760 гектарів. Пшениці посіяно більше, ніж передбачено за планом, на 256 гектарів.

В колгоспі «Сім'я червоних партизанів» посіяли на 145 гектарів більше, ніж передбачалось за планом. Більше ніж половину всієї площі — 384 гектари засіяно пшеницею. 113 гектарів понад план посіяли в артілі ім. XVIII з'їзду ВКП(б), 83 га — в артілі «Серп і молот», 67 га — в артілі «Пролетар».

Зоря нового життя

Три роки продовжувалась кривава ніч фашистської окупації над Радянською Латвією. Три роки латишський народ поневірявся під ярмом свого одвічного ворога — німецького загарбника, з яким йому вперше довелося зустрітися не сім століть тому. Цей час є найтяжчим періодом в житті латишського народу. Нащадки псів-рицарів, німецьких баронів, гітлерівські виродки у своїй кровожерності, у своєму розбої і мракобісті не тільки не поступалися перед своїми предками, але й далеко перевершили їх.

З перших же днів після приходу гітлерівських банд в Радянську Латвію, широкою рікою полилася кров невинних людей — мирних жителів країни. В одному тільки місті Ліепая протягом кількох днів німці убили коло десяти тисяч, в тому числі жінок, дітей і стариків. В м. Ризі жертвами гітлерівського терору стало близько восьмидесяти тисяч мирних жителів. В Ієлгаві убиті тисячі чоловік. В Даугавпілсі — дві тисячі і в Резекне — сім тисяч, в Валмієрі — п'ятсот чоловік і т. д. Безумовно, ці цифри є далеко не повними. Досить сказати, що в ризьких тюрмах протягом 1943 року мучилось коло 25 тисяч чоловік.

Народ Латвії не забуде своїх замучених синів і дочок. Латишський народ запам'ятав і пред'явить грізний рахунок фашистським мерзотникам. За все сповна відповість кровожерна гітлерівська кліка та її спідручні. Три роки зряду гітлерівці шалено грабували Латвію. Пограбовано культурні цінності, музеї, бібліотеки, картинні галереї, все це вивезено до Німеччини, знищено безліч книг.

Зустрівшись віч-на-віч з своїм одвічним ворогом — німецьким загарбником, латишський народ став до бою за свою честь, за свою гідність.

Робітники і селяни Латвії, організовані у винищувальні батальйони та загони робітничої гвардії, взяли до рук гвинтівки. Вони ловили німецьких диверсантів, вели боротьбу з агентами п'ятої колони. Про героїчний подвиг ліепайських робітників, що затримали на кілька днів просування вперед озброєної фашистської орди, у свій час буде написана славна сторінка історії.

Евакуювавшись на територію братніх радянських республік, найкращі сини і дочки латвійського народу згуртувалися в свою стрілецьку дивізію і пліч-о-пліч з іншими народами великої радянської сім'ї боронили Москву, брали участь у розгромі німців під Дем'янськом, Ново-Сокольниками та на інших ділянках фронту. Тепер вони разом з іншими частинами Червоної Армії здійснюють визволення своєї рідної Латвії.

З гвардійським прапором — цим знаком стійкості і відваги, мужності і героїзму, повернулися латишські воїни на територію Латвії. У березні 1943 року була створена перша національна латишська авіаційна частина, яка вже зробила кілька тисяч бойових вильотів, скинула на ворога сотні тонн бомб.

З перших тижнів Великої Вітчизняної війни в окупованій німцями Радянській Латвії розгорнувся партизанський рух. Уже в 1941 році в зведеннях Радінформбюро фігурували відомості про спущені під укіс поїзди, потоплені баржі, розгромлені комендатури...

За три роки великої народної боротьби проти німецьких загарбників невеликі спочатку загони латишських партизанів виросли у бригади і стали грозою для окупантів. Та не тільки в лісах і болотах діяли відважні народні месники. В столиці Латвії — Ризі, де перебували великі німецькі частини, де аж кишіло всякої поліції та есесівців, відбувалися події, що завдавали страху окупантам. Там вивозили з складів зброю, палали підприємства і склади. Не раз німці кидали великі частини в складі не менше дивізії, але погасити полум'я народної боротьби їм так і не вдалось. Навпаки, з кожним днем загони і бригади латишських партизанів збільшувалися і поповнювалися сотнями і тисячами нових борців, що втекли в рідні ліси та болота.

Евакуйовані вглиб Радянського Союзу, громадяни Латвії самовідданим трудом допомагали кувати перемогу Червоної Армії на колгоспних полях, фабриках і заводах. Виявились десятки і сотні передовиків, стахановців. Серед прославлених героїв тилу — депутат Верховної Ради Союзу РСР від Латвійської РСР коваль-орденоносець товариш Смагарс, що виконує на оборонному заводі норму до 1270 проц. Безпартійний — колишній заступник голови волосного виконкому тов. Якобсон М. М. в Маліковському колгоспі, Горьківської області, на жнивах паровою жниваркою без втрат зібрав урожай з 105 гектарів. Він вніс до фонду оборони батьківщини понад 10 тисяч карбованців і кілька центнерів зерна.

На кошти, внесені евакуйованими громадянами Латвійської РСР, а також бійцями і командирами латишських військових частин, була збудована танкова колона «Латишський стрілець» і ескадрилья бойових літаків.

Так само, не покладаючи рук, працювали і творили латишські письменники, художники і артисти, евакуйовані на початку війни на територію братніх радянських республік. Широку популярність в роки війни завоювала співачка Ельфріда Пакуль. Визначні твори і праці написали письменники Андрій Упітс, Судрабкалн і Грігуліс, письменниця Анна Сакс та ін. Найкращі твори, написані під час великої Вітчизняної війни, є новим вкладом в латишську літературу.

Об'єднані в Латвійський державний художній ансамбль, артисти Латвії активно працювали в галузі мистецтва, сотні разів виступали в різних містах і селах Союзу. Художні бригади були не раз гостями на різних фронтах.

Довгождані, хвилюючі дні настали. Червона Армія успішно виганяє гітлерівців з території Радянської Латвії. Близько день, коли вся земля Латвійської радянської республіки буде визволена від гітлерівських загарбників.

Три роки змучений німецькою окупацією латишський народ чекав цього дня, прислухаючись до чимраз ближчих кроків героїчної Червоної Армії. Тепер цей день настав. Зоря нового життя сходить перед латишським народом, він знову зможе повернутися до обірваної три роки тому натхненної творчої праці, щоб під сонцем Сталінської Конституції побудувати своє прекрасне, щасливе життя у великій сім'ї радянських народів.

З почуттям глибокої вдячності і любові звертаються трудящі Латвії до свого великого вождя і учителя, товариша Сталіна.

Латишський народ знає, що з допомогою інших братніх республік він швидко загоїть рани, що їх завдали країні своїм хазяйнуванням гітлерівські погромники.

Всебічно допомагаючи нашій визволительці — Червоній Армії, самовідданою працею коло найшвидшої відбудови зруйнованого народного господарства, народ Радянської Латвії найкраще виявить свою вдячність партії і урядові, великому Сталіну за своє визволення.

В. ЛАЦІС,
голова Раднаркому Латвійської РСР.

лова райспоживспілки, зав. райВНО. — люди найрізноманітніших ліній діяльності.

Були й інші відвідувачі. Русява дівчина із спецзв'язку просила поклопотатися перед райторгвідділом, щоб продали їй гамаші, бо тепер, мовляв, холодно вночі їздити. І їй тов. Костина приділив хвилин п'ять—десять.

В таку пору кабінет секретаря подібний до комутатора: лінії сходяться, перехрещуються, сплітаються, звиваються, зв'язуються у вузли і всі обов'язково проходять через секретаря райкому, через його мозок, а також і серце.

А кожна лінія у свою чергу звита з численних стальок. Хлібопоставки. Це транспорт — парня, виробництво ободів, яке треба організувати у с. Матвіївці, це букші, відливку яких треба налагодити в Городище-Пустоварівському цукрозаводі, це упряж, яку плетуть у Капустинцях. Хлібопоставки — це молотарочний пас, лантух, це квитанція, яку часто ні на чому написати, і тисячі інших справ, які треба або розв'язувати або ув'язувати, підштовхувати, підстьобувати, заряджати своєю енергією і підносити в рівень великому політичному завданню: хліб — воюючій державі!

Сьогодні кампанії вступили в буйний перепліт — молотьба, хлібоздача, збирання буряку, пуск цукрозаводу, укомплектування ферм, готування до зимівлі, зяб...

— Ух, насилу вирвався! — каже полегшено секретар, вибігаючи з кабінету. Сідає в машину. — Замучили!—Але ще крізь віконце, коли шофер порається біля мотора, секретар встигає поговорити ще з одним-двома відвідувачами.

* * *

Село Тадіївка, артіль ім. Сталіна. Секретар—серед жінок на буряковій плантації. Колгоспниці копають і чистять буряки. Під змахом ножа колгоспний буряк розпадається на три види власності: корінь, який належить державному заводу, гичку — колгоспу і гичку — колгоспниці. До війни чистили на конус. По зачистці конуса визначалась майстерність рук, по тонщині бурякових очисток, що відходять до гички, — їх чесність.

Секретар райкому бере в руки ножа, вчить жінок зрізувати головку буряка економним способом Ярмошенка, за одно перевіряє, які нашарування на понятті чесності у людей зробили роки. В колгоспі не виявлено жодної покражі буряків, але в гичку у декого відходить ще занадто жирна «стружка».

— Хіба ми самі жінки не зацікавлені здати державі більше буряків? — каже одна худенька жіночка. — Ми ж одержимо цукру більше.

Секретар прислухається до відтінку в її голосі. Вираз обличчя його красномовно каже: «Це добре, вірю, але все ж...»

— Ось що, жіночки, — каже секретар, — поговоримо начистоту... Вчора у Косівському колгоспі у купі гички знайшли кілька великих буряків. У мене немає підстав говорити, що у вас, у Тадіївці хтось носить буряки додому. Гадаю, що тут жінки гордо бережуть честь свого колгоспу. Хочу одного, щоб ви ясніше собі уявили, що таке цукровий буряк. Допустимо, одна з вас не порахувала для себе великим гріхом, повертаючись з поля додому, взяти три бурячки.

господарство коштом колгоспного майна. За браком возових, вони знімали колеса з культиваторів і тракторів (передні) і на цій «базі» ладнали вози. Тепер всі ці вози (числом, здається, п'ять) перейшли в колгосп. Зневажаючи пам'ять про хазяйнування німецьких посіпак, колгоспники охрестили вози такого походження «коров'ячими самольотами». Спершу сміялись, потім звикли. Ось і вся історія.

Проте, один «коров'ячий самольот» пройшов більш складні перипетії. Під час суцільної колективізації Марфа заховала свого культиватора від усуспільнення: розібрала, змастила кожну деталь, замотала в ганчір'я і закопала. Прийшли німці. Марфа ця добула культиватора спід землі. Через десять років. Але у німецьких колонізаторів-загарбників була своя земельна «політика» — кріпосницька, рабовласницька. Німці скрутили тадіївських селян у баранячий ріг так званим «громадським господарством». За саботаж в роботі селян клали на граділі плугів, на Марфин культиватор і сікли гумовими бичами. В цих катівських ділах вислужився перед німцями один поліцай, привласнив культиватор, колеса пішли на поліцаїв виїзд — «коров'ячий самольот».

Тов. Костина з простої людської цікавості любить розбиратися у всій різноманітності життя, у всяких несподіваних зигзагах психології окремих людей. Підсумований і всебічно усвідомлений досвід цих спостережень дає йому змогу глибше проникати і в обстановку сьогоднішнього колгоспного господарювання і в психологію мас колгоспників.

— Визволене від німецької окупації селянство ще сильніше, ніж то було до війни, ще глибше полюбило свої колгоспи, тепер кожен ладен за них душу свою віддати, — каже він.

— Спостерігаю одне красномовне явище: колгоспники на своїх особистих присадибних ділянках цієї осені вже не сіють озимини. При німцях сіяли багато. Тепер ні. В колгоспах люди відчувають тверду певність за свій завтрашній день.

* * *

Але повернемося знову до села Тадіївки. Безлюдне посеред білого дня дворище колгоспу. Пилючить вітер.

Казенного стандарту склад. Цегляний, бурий, прозаїчний. Як усі склади на світі. Жінки тріерують пшеницю. Літня, років 45, крутить корбу, кінчиком хустки протирає запорошені очі. Ні, це не від куряви... — «Від чоловіка з фронту немає листів... вже третій місяць... Посилала на розиск, а відповіді нема і нема...». Від співчутливих запитань секретаря на віях її виступає рясна роса.

Заходимо всередину складу. Великий засік жита важким масивом вгинає підлогу. В зерні табличка, застережливо, як знак попередження на високовольтному конденсаторі, — 45 тонн!

Дивну властивість мають ці великі партії хліба: завжди вони наведуть на усякі розмисли. Справді, в них немов би сконденсовано якийсь потужний силовий заряд. Ви ледве не фізично відчуваєте, як гарячими сплесками хвиля за хвилею обмиває вам груди.

— Воєнний урожай! — каже секретар з тим особливим виразом гордості і значимості, який одразу підносить ці зви-

Фактами і цифрами з життя тадіївс... колгоспу як цеглинами виклав фу... мент, — на ньому зводить великий ... динок ідеї. Ми не будемо дослівно передавати цієї яскравої бесіди — її не вмістити і в два нариси. Ось лінія його думки. Перша світова війна, — як і всі війни до неї, — глибоко підірвала сільське господарство. Теперішня Вітчизняна війна своїми масштабами не може піти ні в яке порівняння з першою світовою. Село старого укладу,—дрібне, одноосібне, ніколи не витримало б іспиту війни такого масштабу. Цей іспит витримали колгоспи. В них закладена потужна життєва сила, яка до кінця виявилася лише в цій війні. Крім хліба і сировини, колгоспи виробляють ще один найкоштовніший продукт — високу свідомість загальнонародних інтересів. Колгоспне селянство виявляє її на фронті і в тилу.

Під час німецької окупації селяни організовано і зладжено саботували роботу на німців, організовано і дружно розтягали урожай.

— Колгоспний хліб, жито соціалізму,—говорив секретар,—як багато воно взяло для своєї життєвої сили! Його зерно ростила і кров Жовтневої революції і залізна логіка ленінського декрету про землю, геніальна мудрість ленінсько-сталінського кооперативного плану, в ньому якимись матеріалізованими частками відклалися безсонні кремлівські ночі Сталіна в добу суцільної колективізації, і знову кров Великої Вітчизняної війни, гаряча, рясна кров, якою була окроплена воля нашого народу.

Думка секретаря райкому протікала, як блискучий потік. Тов. Костина, треба віддати йому належне, добре володіє словом. Ми теж піддаємося зачарованню його мови. Буденні речі, що оточують нас, починають іскритися і переливатися барвами. Так під прозорим і бистрим потоком розцвітають барвами звичайні сірі камінці.

І ось уже і склад не той, не сірий, не прозаїчний...

Курить порох, але крізь його тьмяну пелену ми бачимо, ми живо уявляємо тисячі тривожних людських очей — жіночих, сірих, карих, чорних, ясних.

Погана, безмозка німецька наволоч! — Хіба можна знищити богатир-народ, який виростив на землі жито соціалізму — живодайної сили плід, і раз уже вкусив від його сили і став від неї невмирущим у віках.

Безумна німецька наволоч!

* * *

Володарський район до війни ішов по області в числі відсталих. Зараз він крок за кроком, в складній і напруженій обстановці воєнного часу впевнено іде вперед і займає місце в почесному списку передових. Він достроково виконав план хлібопоставок, посіяв озимину в межах державного плану і тепер сіє понад план.

Впевнено веде свій район більшовицьким шляхом райком партії, його секретар тов. Костина, бо у всій роботі своїй спирається на районну партійну організацію, на колгоспний актив і на все колгоспне селянство району, яке дуже поважає свого партійного керівника.

с. Володарка
на Київщині.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Київ, Тимофіївська вул. № 7. ТЕЛЕФОНИ: секретаріат 4-33-47,

БФ01062.

Друкарня «Радянська Україна»

Протокол.

Допроса возвратившейся с Германии.

1945г. Августа 2 дня. Я нач. Липово-Долинского РОНКВД ст. л-нт 2/Б Шевелев с.ч. допросил нижеуказанную гр-нку которая пояснила: Вертий Матрона Фирсовна 1909 г рождения уроженец и житель с. Семеновка Липово-Долинского р-на Сум. Обл, Украинка, б/п, м/грамотна, замужняя, детей нет, со слов не судимая, содержание ст. 89-90 УК УССР мне розяснено!

Вертий

Показала:

Вопрос: Раскажите свою краткую автобиографию и ваших родных.

Ответ: Сама я уроженец и житель с. Семеновка Липово-Долинского района Сум. Обл. До начала войны я работала в г. Фомнах в хозяина дом работницей, и в 1941 г. я прибыла в с. Семеновку и работала я при общем дворе на общих работах.
Отец мой Вертий Фирс Евфремович умер в 1930 г.
Мать моя Вертий Прасков'я Петровна 45 лет умерла 1936 г.
Брат мой Вертий Семен Фирсович 1918 г. рождения с 1941 года служить в Красной Армии, где и в данное время знаходится.
Как я а так-же и все выше указанные родители никто несудился и репресиям не подвергался.

Вопрос: Каким образом Вы попали в Германию и где Вы там работали?

Ответ: 8 мая 1942 г. я ушла в Германию добровольно, мои по тому только, что мне негде было жить и нечем было питаться. В Германии я работала в хозяина-пана на в городе; с Кинштет на рижских работах, и проработала я там до 11 Апреля 1945 г. где и освободили нас Американские войска, а 8 мая 1945 г. нас направили на родину в СССР где и сейчас нахожуся в с. Семеновка Л-Долинского р-на Сум. Обл, прибыла я 28/VII-45 г.

Вопрос: Подвергались ли Вы допросам в Германии в полиции и что у Вас спрашивали?

Ответ: За то что я нехотела носить значка-номира меня штрафовали и была арестована на одни сутки.

Вопрос: Что Вы еще можете дополнить к своему показанию?

Ответ: Больше дополнить я ничего не могу, протокол записан с моих слов верно и мне прочитан в чем и расписываюсь.

Вертий

Нач. Л-Долинского РОНКВД
ст. л-нт 4/Б-20

(Шевелев.)

УРСР
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
СЕМЕНІВ[illegible]
СІЛЬСЬК[illegible]АДИ
депутатів [illegible]
Липово-Д[illegible] [illegible]району
Сумськ[illegible] області
23.12 1946 р.
№ 77
с. Семенівка

Справка Характеристика

3

На репатуировану Вертий Мотрю Фирсовну рождения 1919 г. в том что она добровольно уехала в Германию. В настоящее время работает: в м. Ромнах.

Председатель с/с Корнеев
Секретарь Олифошник

ей избирательной комиссией не позд-

ованные кандидаты в депутаты Вер-
т обязательному включению в изби-

й по выборам в Совет Союза изби-
ли кандидата в депутаты может быть
в Центральную избирательную ко-
тся окончательным.

й по выборам в Совет Национально-
регистрации кандидата может быть
Избирательную комиссию союзной,
ной области, национального округа,
ьную избирательную комиссию. Ре-
ой комиссии является окончатель-

иборам в Совет Союза избиратель-
борам в Совет Национальностей из-
позднее, чем за 15 дней до выбо-
апечатать и разослать всем Участ-

в) число избирателей, получивших избирательные бюллетени;

г) число избирателей, принявших участие в голосовании, отдельно по выборам в Совет Союза и отдельно по выборам в Совет Национальностей;

д) число бюллетеней, признанных недействительными, отдельно по выборам в Совет Союза и отдельно по выборам в Совет Национальностей;

е) число бюллетеней, в которых вычеркнуты фамилии всех кандидатов, отдельно по выборам в Совет Союза и отдельно по выборам в Совет Национальностей;

ж) результаты подсчета голосов по каждому кандидату;

з) краткое изложение заявлений и жалоб, поданных в Участковую избирательную комиссию, и принятые Участковой избирательной комиссией решения.

СТАТЬЯ 93. После окончания подсчета голосов и составления протокола председатель Участковой избирательной комиссии оглашает на заседании комиссии результаты голосования.

СТАТЬЯ 94. Один экземпляр протокола голосования, составленного Участковой избирательной комиссией, направляется с нарочным в течение 24 часов в Окружную по выборам в Совет Союза изби-

"Лейтенант" Дуну

Председателю районной проверочно-фильтрационной комиссии

Лейтенант

С. Секретно

4

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

/по фильтрационному делу/

"20" XI 1946 г.

с. Лино-Долина.

Мы члены проверочно-фильтрационной комиссии при Лино-Долинском РО НКВД рассмотрев фильтрационное дело на репатрированного Советского гражданина Вертий Мотря Фирсовна 1919 г. р. с. Семеновка Л. Долинского р-на Сумской обл.

"2" августа 5 г. в найдя, что гр. Вертий М. Ф. проживала на оккупир. территории немцами и была добровольно уехала в Германию

ПОСТАНОВИЛИ

Считать гражданина Вертий Мондря Фирсовна

проверенным и фильтрационное на него дело сдать в архив I-го с/отдела УНКВД для хранения и взятия его на оперативный учет передать фильтрационное дело на гр-на _____

_____

для последующей агентурно-разработки.

ЧЛЕНЫ КОМИСИИ:-

I. ЗАМ. НАЧ. Л-ДОЛИНСКОГО РО НКВД
Мл. Лейтенант Мищицки

2. Нач. Л-ДОЛИНСКОГО РО НКГБ.-

НКО НКО СССР

НКВД СССР

Сборно-Пересыльный Пункт
1945г.
для
РЕПАТРИИРУЕМЫХ ГРАЖДАН
гор. Заган.

Видом на жительство служить не может

5

У Д О С Т О В Е Р Е Н И Е

Выдано Вертий Мотрена Ферсовна 1908 года
(фамилия, имя, отчество)

4 " июля 1945 г.

№ 6944 удостоверения Сумская обл. Лино-Доминский р-н. с. Семеновка.
(место рождения)

в том, что он по прибытии из Германии г. Эрфурт.

с "22" июня 1945г. по "4" июля 1945г. содержался в Сборно-Перес. Пункте № 153 г. Заган (Германия).

проверочно-фильтрационном пункте (лагере) и следует к постоянному месту жительства Сумская обл. Лино-Доминский р-н. с. Семеновка.
(указать адрес)

Удостоверение по приезде к месту жительства должно быть сдано в местный орган НКВД для получения вида на жительство.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ РЕГИСТРАЦИОННОЙ КОМИССИИ
НКВД СССР ПО СПП N 153 Капитан (Баженов)

Проверочно-фильтрационный пункт НКВД СССР ПЕЧАТЬ

1909 год.

Явится в г. Ходин
Ро Н к Вр. 2/VIII-45 г.
1/VIII Голова 8 [illegible]

[illegible]

6941

6

РЕГИСТРАЦИОННЫЙ ЛИСТ

на репатриируемого прошедшего регистрацию в СПП 153 дислоцирующемся

в г. ЗАГАН

1 Фамилия, имя отчество Вертий Мотрона Фирсовна

2 Год и место рождения 1908 Сумская обл. Липо-Долинский р-н. с. Семеновка

3 Национальность украинка

4 Образование неграмотная

5 Специальность колхозница

6 Последнее постоянное местожительство и работа на территории СССР (для военнослужащих указывается наименование Воинской части)

Сумская обл. Липо-Долинский р-н. с. Семеновка работала в колхозе

7 Состоял ли в ВКП(б) или ВЛКСМ не состояла

8 Почему оказался на территории другого государства мобилизовали 8 мая 1942 г г Заган прибыла 22/VI 45 г. д из г. Риза, американы освободили 11/IV-45 г.

9 Подвергался ли арестам, задержаниям, штрафам со стороны немецких властей (когда, и за что) нет. Работала у крестьянина д. Гиншпет г. Ерфурт

10 Содержался ли в спецлагерях противника и что там делал (указать наименование лагеря и адрес)

не служила и не содержалась.

11 Проходил ли службу в немецкой армии, полиции, отрядах, воинских частях госпиталях, строительных и иных батальонах, созладавшихся противником Служил ли в немецких учреждениях, организациях (каких, в качестве кого)

~~Документы не предъявлены.~~

в госпиталя и иных учреж. не работала

12 Какие отобраны документы при регистрации Документы не предъявлены

(Невестка Анна Романовна ус. Семеновка
брат семен у армии)

13 Где проживает близкие родственники, кто именно (указать точный адрес)

Суммская обл.
Липо-Долинский рн. с. Семеновка Анна невестка.
и брат Семен у армии

14 Куда следует на постоянное жительство Суммская обл
Липо-Долинский рн. с. Семеновка

Правильность данных мною сведений подтверждаю

подпись Верхній

Регистрационный лист заполнил Денисенко

Регистрационный лист проверил

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ РЕГИСТРАЦИОННОЙ КОМИССИИ
НКВД СССР ПО СПП № 155

Удостоверение о направлении на постоянное жительство

Архивное пересмотрено в [illegible] и оставлено для [illegible] как Получил Врный 8501 при СМ СССР № 00750 Убыл на [illegible] архиве в агентурном фонде нах. в амер. зоне

справочном учете с отражением на оперативно-
Пересмотрел Игнатенко

Согласны:
Начальник отделения (—)
Нач. отд. УКГБ при УССР по Сумской обл. (—)
[illegible] VII 1955 (Козиков)

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ НАДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 6 листов

шесть

«24» 12 1992

Должность хр. фондов

Подпись О. Мыськив

Перевірено 04.09.2026

ввф

Жидачовский ЦКЭ
Артикул 1С 18-02788-09 Цена 3 коп.